PSALTERIUM CONSOLATORIUM,

Edur

HUGGUNAR Psaltare,

Utdreiginn af þeim

Fogru Eptirlijkingum,

Sem ritadar standa i Lucæ Gudspialla Bookar 15. Capitula, med Heilsusamlegum Lærdomum og Hiartnæmum Huggunum.

Selst 4. Fisk.

Prickter at Hoolum i Hialltadal
Af Petri Joons Syni, 1775.

Psalm. CIII. v. 1. 2. 3. 4.

Lofa þu DRottiñ, Sala mijn, og allt hvad i mier er hanns heilaga Nafn. Lofa þu DRottinn, Sala mijn, og forgleym ei øllu þvi Goodasem hann hefur giort þier. Hañ sem fyrirgiefur þier þijnar Syndir, og grædir allar þijnar Meinsemdir. Hañ sem frelsar þitt Lijf frai Fordiorfuninni, og koronar þig med Milldi og Myskunsemi.

1. Psalmur.

Um Reisu Tollheimtumañana og Bersyndugra til JEsum.

Lag, Upp upp min Sal og og allt mitt Gied.

UPP upp miñ Hugur, Hiarta og Sal, heilagt byriandi Tungumal, ut af Nad Guds og Elsku hanns, vid Dud harmpryngna syndugs Manns.

2. Sancti Pall kallar sodvann Nad, sialfs Guds Myskunar Stærd og Dad, hveria hann hafi sijnt an sier: Sama er skylldt ad jatta mier.

3. Su Nad, ad kiæra Soninn sinn, saklausañ utgaf Herrañ miñ, Moodir alls goods sem Gudi hiæa,

gisrum ad hlioota, kallast matt.

4. Eñ þvi ad Syndiñ er so rijk, optlega tapast Naadiñ slijk, sem i Skijrninni oss þo er, innsiglud, skeinkt og giefinn hier.

5. Er oss so stærsta Þorfin þvi, ad þiggia Myskun uppa nij, og Synda Kvittun sanna fra, sijfeldt eilijfum Gudi hia.

6. Eñ hun til Neidu ollum er; sem Ydran sanna gisra hier; trwa vorn JEsum eflaust a, og Illsku sinni vijkia fra.

7. O hversu mikil er sw Naad! O! Hvad hiartnæm su Lijknar-Dad! ad hversu opt sem ydrumst vier, al-sattur vid oss Drottiñ er.

8. O! Hvad vel smackar Ord i Trw, Jlm-sæt Myskunar Lindiñ su, nær Syndiñ þiakar sarast ad, sa eiñ veit best, er reinir þad.

:9.

9. Hefur þvi Jesus Herra miñ / himneskann Tungu Kraptiñ sinn / auglijst og sagurt wtmalad, Elsk- u. Gied hijra DRottins þad.

10. Eru slijk Kieñing edla klaar, Eptirlijkingar dijrstu þriaar, sem ad hiaa Lucam lesa maa, Lausnariñ samsleitt giorditiaa.

11. Nu þar miñ Gud af Giæd- sku sijn, giort hefur þañig vel til mijn, er mier þvi skylldt i allann Stad, Efnid hugleida framar þad.

12. O JEsu! laat þu Anda biñ, upplijsa Hug og Skilning miñ, ad eblist þesst Jdiañ mijn, til YEru og Dijrdar Nafni þijn, Amen.

Textinn.

(1. Eptirlijking.)

13. Ritninginn hier so rædir fyrst: Riedu ad nalgast HErran Christ, Tollheimtarar og adrir eñ,

opinberir Stoorbrota-Menn.

14. Eyrindi peirra þangad var, þijdar ad heyra Kieñingar, sem flutu af Muñi Frelsarans, fegnir þvi gyrntust Nærvist hanns.

15. Af þessu meigum allir siæa, Urrædi hvor skal taka sæa, sem ad fra Gudi falliñ er, og framid hefur Stoor-Synder.

16. Hañ man ei leingur hallda vid, Handgeingiñ Glæpa liootañ Sid, i Siñi fraleitt so ei hañ, uñ sijdir falli og Kvala-Rann.

17. Orvænta uñ Herrans Hialp ei þarf, þvi Hiartanu veitir Apturhvarf: Nie JEsu Christi Nadar-Stærd, Naudstoddum siñ er ollum tærd.

18. Helldur sem snaraſt-honum ber, til HErrans aptur sinna sier, audmiwku Hiartans Angri med,

og

og Ydran fyrir Brotiñ skied.

19. Tollheimtumeñ, sem talad er, til JEsum hafi flwid hier, Ofrægir voru af Agyrnd mest, Almwgann þvi þeir plægdu verst.

20. Eñ þeir sem Glæpum urdu ad, uppvtjser berti nockurn Stad, (banvæn þvi olli Breitninn sw) Ber-syndugir hier kallast nu.

21. Þo leita þessir Lyknar sier, hiá Lausnaranum so sem ber, eptir hanns Ordi þyrstir þa, þar af Hugsvolun vilia fá.

22. Leidast þeim tekur Lostum med, leingur ad styggia hañs Elsku-Gied, sem med naukvænum Nadar-Sid, Naudstoddum sllum tekur vid.

23. Overdugleik sinn ecki meir, allsta nu so mikiñ þeir, ad hann þeim þursi hallda frá, Hiálpræði

Þvi sem fyrst ad nan.

24. Fyrst añad Foolkid ut i fran, atyrdir mest og lastar þa, Hælis þeir leita og Hialpar sier, hian þeim sem Lijkn og Myskun tier.

25. Gior slijkt hid sama Sala mijn, sian mun þa JEsus brandt til þijn, Hianstod þier tian og Hlijfdar-Dug, þo Hialpar siertu Overdug.

26. Hvar yfirgnæfir Illskann þijn, yfirgnæfir hanns Giædskann fijn, efad i Audmijkt, Ast og Trw, Angurfull til hañs leitar þu.

27. Nær sem eg til þijn feiginn flij, fararadur minni Hormung i, O Jesu! laat mig ættijd þa, Obrigdult Skiool þier finna hian, Amen.

2. Psalmur.

Uñ Eyrindi Syndaranna til JEsum

JEsum.

Lou, JEsus gieck in i Grasgard hann.

Jns sem ad fyrri fra̅ var sagt; Flija giordu mz Lyndid spakt, a̅ Fund og Nader Frelsarans, fa̅raadir Glæpa-Me̅n til Sa̅ls, so Ord ha̅s heyrdu Edla blijd, Angurs ad stitta panninn Tijd.

2. Eyrindi sama og Idia pijn, ætijd skal vera, Sala mijn! Lausnara pijns nær fa̅ villt Fund, fall i̅n i Synd, med hrellda Lund, ad elska og heyra Ordid ha̅s, Dudu pad gledur syndugs Manns

3. Astwdleg Nad er wtfl'otinn, a̅ Varir pijnar JEsu mi̅n! Ber-Syndugum ad birta pa̅, blessudu Speki Himnum fra̅, un̅ Elsku pa̅ sem oss i pier, af pijnum Fodur giefinn er.

4. Þvi kallar þu af Kiærleik þijn: Komid þier allir brandt til mijn, sem Þrauta liggur Þvngin a, þier skulud Endurnæring fa; Aungvann af þeim sem Angrid lijr, i burt eg rek, ef til mijn flijr.

5. So blijdlegt JEsu Avarp er, vid alla þa sem snwa sier, og a hañs Myskun efalaust, af Hiarta setia Von og Traust; Þvi Ord hanns eru Andi og Lijf, allskyns mijkiandi Sorgar-Kijf.

6. Freistingar sart ef þiaka þier, þar uñ Guds Andi Vitni ber, ad JEsus freisti einskis Mañs, yfir Megn fraũ og Styrkleik hanns, helldur ad Freistninn fai uñ sijd, fyrir hañs Hiastod Afdrif blijd.

7. Ef ad þu Sorgum sveitist i, so þijn Hørmung er hvern Dag nij,

Frel-

Frelsariñ segir sæla þau, sem ad hier granta Jordu au, Huggun þvi skuli hlioota þeir, i Himna-Gledi sijdar meir.

8. Ofbioodi Daudans Ognan þier, allra sijdarst þa Lijfid þver, Lausnarinn segir so til þijn; Sierhvor ed geimir Ordinn mijn, eilijfann smacka ei skal Deyd, au hann til Dijrdar vijsa Leid.

9. O JEsu! gief ad Þudiñ mijn, Ordiñ hableſſud ræki þijn, so eg þiñ eigiñ Saudur sie, sijfelldt þijna Rodd heyrande, til Æru og Dijrdar einum þier, enn Gagns og Nota sialfum mier.

3. Psalmur.

Uñ Mogl Pharisæanna.

Ton, Sælir eru þeim sialfur Gud.

Ollheimtu-Meñ, sem tiand nu var, til JEsum hrelldir fooru, Pharisæi hian Folki þar, fremstir sem metnir voru, mægludu þa, og þañin tian: Þesse miog illa breitir, ad Glæpa-Meñ, medtekur enn, og Matar hian þeim neytir.

2. Hræsnara slijkra hier man sian, Heiptar-Gied og Ofstæki, berlega ad lasta Breitni þa, þo Ber-Synduga tæki, Christur i Satt, med Kiærleiks-Mætt, sem koma til hanns nadu; Þvi sialfir þeir, sekir þo meir, soddañ Meñ hellst forsmadu.

3. Þa eiñ i Freistne falleñ er, fær er þeir optast heita, sem Trwskaps Dugnad temia sier, taul-laust hiñ sama ad veita, og siñest eiñ, i Hiarta hreiñ, til hañs med Kiærleik

soñ-

sýnum, Drilldar hter, hañ ablar sier, optast af vondum Mønnum.

4. Po flester laste falleñ Mann, sem Forsmann hlijtur bera, eingu ad sijdur Christo kañ, kiær og Gedpeckur vera; Pvi Doomar hūs, og Hugbod Mañs, hafa ei Lijking neina. Hvern Vansa mier, sem Heimur ber, Hiartad er Guds ad reina.

5. Pharisæarner fallna Menn, forboda sijst vid tosdu, heilager þocktust aller, eñ, einga Vidleitne hofdu, Lijfsins Veg ei, ad leida þa, nie Lid i Sorgum veita, þo villdu þeir, mentader meir, Meistarar Foolksins heita.

6. Peir sem ad Heidre Ment og Mekt, Menn odrum fremre kalla, Pessara Viite vareſt frekt, og veite peim sem falla, astvdleg Hoot, og

Harma-Boot, hellst ef þeir Brot sijn grata, og vilia þa, þadann i fra, þar med af Glæpum laata.

7. Enn þo er hier med ecke meint, ad Yfirvalld ei meige, Glæpe straffa, med Gieded hreint, sín gieta lidest eige: Eñ ef sa hier, stoort Angur ber, illt Verk sem henda riede, a slijkt ad skie, þo aumur sie, ætijd med klockvu Giede.

8. Sæte JEsu! Þo seka-Meñ, sialfur i Nad medtækir, eingenn Svikrædes Athofneñ, nie Odigdaña Klæker, fundust hia þier; fanradum mier, Fognud þad stoorañ giefur; Breitneñ helg þijn, Broteñ liot mijn, bætt og forlijkad hefr.

9. Kom þu miñ JEsu! Kom þu sæll, Kvolld-Verd hia mier ad þiggia, feigeñ vil eg fanradur Præll, a Footum þijnum liggia,

alls

alls ecki par, eg ottast par, Adkast-ed Heimsins strijda, þvi Hiavist þijn, er Huggun mijn, hvad sem eg verd ad lijda, Amen.

4. Psalmur.

Uñ Hyrderenn.

Ton, Guds Son kallar, komed til mijn, etc.

Þa Pharisæi Frelsarañ, syrir Velgiorning lasta þann, ad til sijn taka nade, synduga Menn, sem sagt er frá, stalfur Lausnarenn þar uppá, þeim til Svars þetta tiade:

2. Hver medal Foolks sat Hyrder er, sem Hundrad Saude geima ber, og ef hann glatar einum, yfirgiefur hann ecke þá, alla og leitar bradt semmá, hins tijnda af Huga hreinum.

3. Hier

3. Hier af vier fæum fyrst ad sia, fyrir þann Hyrder skiliast at, þijdur Lausnareñ Pioꝛda, Sig þannig uefner sialfur hñ. Samlijking þesse giefa kañ, Eptertekt yfred gooda.

4. Hyrder at sinne Sauda-Hiꝛd, sialfur daglega helldur Vꝛd, Ulfsens Grimd af ad venda; Eius vill oss JEsus vera hia, og Vielum Satans geima frá, allt iñ til Heimsins Enda.

3. Adra Dygd Hyrders eg þar veit, ad ætijd siñe Hiꝛd at Beit, i Haga goodum helldur; Hai-dijrnætt Ꝛded HErrans hier, Haglende Salar blessad er, sem hennar Sadning velldur.

6. Eirn Hyrder sijna Saude at, setur eitt Mark, ad eingeñ þar, añar sier eigna kuñe; Sidann vid

Christi

Christi Saude skier, Saalenn þa Drottne helgud er, i Skijrnar skiærum Brunne.

Þar Hrijder Vetrar hreifa sier, Hiordenne Skiooled tilreidt er, hagkvæmt af Hyrder sijnum; Eins þegar Neydenn er sem mest, oss giorer JEsus skijla best, Astar-Væng under sijnum.

8. Eirn Hyrder þecker Saude sijn, so veitstu JEsu Hage mijn, þo eg i Sorgum sveime, Ord, Þanka, Verk og Astand mitt, Auga sier jafnann blessad þitt, hvar sem eg er i Heime.

9. O hvad heppenn er Saudur sa, er soddann Giæda Hyrder a, medann hier mædast hlijstur; Þvi vr blessudum Hondum hanns, Heiptar Megn biturt Andskotans, eina Saal alldrei slijtur.

10. Hier

10. Hier fyrir David helgur tier: Hyrder minn stalfur DRotteinn er, af þvi mig eckert brestur; Fyrir Hag-Beit hann fær mier fied, til ferskra Vatna leider med: Kostur so bijdst mier bestur.

11. Helgaste Jesu Hyrder miñ, Hiardar mig geim vid Flockenn þinn, eg vil þa eingu kvijda; Enn sijdarst þegar Æfenn þver, eilijft Lijf virdsin giefa mier, fyrir þitt Nafned frijda. Amen.

5. Psalmur.

Uñ Saudena.

Ton, Þa Læresveinarner sau þar, etc.

ÞREJna fyrr naude Guds Son hijr, (sñ giordeg festa i Miñe,) Ad Hundrad Saude Hyrder dijr, hafde t Eignsinne. Fyrir þañ Sauda-Flockeñ

nian,

mat, frijda Guds Christne skilia, sem veit hanns Vilia, og Christi Skiool-Væng under a,i allskins Neyd sig hylia.

2. Fyrsta Saudarens Art þad er: Eingre Kind Mein, ad vinna. Asama hatt Christi Saudum ber, sig jafnann lata fiña; Og ef eirn lijted orka mat,af sier ad lata leida, til Gagns og Greida, ei skal hann helldur añañ þa, i Athofn sinne meida.

3. Art er Saudarens vñur sw: Eigeñ Hyrder ad kieña. Eins skal vor Saul i sannre Trw,Syne Guds moote reña, og hann fyrir sitt Hialpar-Traust, hallda jafnañ alleina,med Hyggiu hreina, eirneinn sier vid hañs una Raust, er hun þvi Lækning Meina.

4. Saudarens Pridia su er Di-

gd,

gd, sierhvor par liooſt ad giæte: Ad ſijſt hann nockrum ſijner Stigd, ſaklaus po hørdu mæte. Eins eigum Krosſenn alker vier, ann Møglunar ad lijda, med Bidlund blijda: Pvi Hyrting DRotteñs heilnæmer, peim hñs i Trwñe bijda.

5. Eñ er ſw Digd a einum Sænd: Ad oſs til Nota giefur, dijrnæt Klæde, og daglegt Braud, DRotteñ ſiñ til ſett hefur: Eins er Guds Saudum ætijd ſkildt, Averte Trwar bera, og gott ad gisra, ganga ſo fram mz Gieded ſtillt, og Gudhræddum ad vera.

6. O JEſu! gief eg ætijd ſie, i Tolu Sauda piña, po hverfe Heilſa, Hefd og Fie, Harma pad Boot er minna, Olucku og Sliſum ollum frat, ætijd ſo meige eg ſneida, gior Veg minn greida, ſijdaſt

i Hvs þitt Himmum at, hiedann mig virdstu leida. Amen.

6. Psalmur.

Um Eydemorkena.

Ton, Mitt Hiarta hvar til hryggest þu, etc.

Vilier þu, Sal mijn, vita það, vel sem byriar, i hvorium Stad, Hiord annur taleñ hier, hvar vøktud geimd og aleñ er? A Eydemørku, Frelsareñ tier.

2. Heimureñ sialfur eflaust at, Eydemørk fyrir skiliast þa, hvar JEsu Hiord er stødd, heyrande sijns Hyrders-Rødd, hñs af Naudar Feitleika sødd.

3. A Eyde-Plattsum ecke rijr, optlega skadsom siñast Dijr: Andskotenn er það Lioon, hardt sem geingr Heims uñ Fron, Herrans

Saud-

Saudum giorande Tioon.

4. Einsamall Adstod ecke fær, a Eydemork, þvi Bigd er fiær. Eins geingur øllum þeim, optast nær i aumum Heim, ei sem hafa Met-Ord og Seim.

5. A Eydemorkum einatt enn, uppe sig halda Stiga-Menn, sem mirda Foolk og Fied. Eins i Verold Illgresed, ætijd sprettur Hveitenu med.

6. Langt frae Guds Dijrdar bljdre Bigd, bijr þu mijn Saala! vafen Hrigd, Eydemork Heimsins a: Hverge kanntu Hialp ad fa, Hyrder þin ef misser þier frae.

7. Ulfar og Byrner eru þar, sin Araser þijda skadlegar, fijst kantu sia þeim vid, utan JEsus legge Lid, lykne þier, og giefe sin Frid.

8. Heims a Berswæde HErra

minn

minn! Hæle Sanlar eg ecke fiñ, utañ hiai einum þier; Biorg þvi veit og Myskun mier, medañ þañig velkist eg hier.

9. Eins sem ad fordum Israel, vr Eyemørku leidde vel, þijn Hialpar-Hønden greid: Oss þitt Foolk ur allre Neyd, iñ i Fognud Himneskann leid. Amen.

7. Psalmur.

Uñ Glotun þessa eina Saudarens.

Lon, Oss laat þiñ Andañ styrkia, etc.

Mær Hyrder harla goodur, Hiordena geimer sijn, so ad hun finne Fodur, frelsud af Neyd og Pijn: Ef Saudur villest einn þar frau, Hiord alla hañ vidskilur, hinns tijnda leitar þa.

2. O! Hvorsu aumur Madur, under

under Syndena hier, selldur og sar þiakadur, i Sorgar-Dalnum er, so goodann Hyrder sin hann ar, ad laata sig þo leida, Lijfs-Veige sonnum frae.

3. Hormung þad mikel heiter, þar Hrosun þvilijk skier, fyrst HErrann Hiastod veiter, og Hagen goodur er; En Holldsins Vanart oller þvi, ad vier so tijdum villumst, Viela-Net Satans i.

4. Eins sin Dgiætnenn Sauda, optlega grandar þin; oller so Andar-Dauda, Uggleised Manns i Heim, Guds Orda nær hann giæter sijst, og ranfar sem ein Saudur, hvert sialfum honum lijtst.

5. Ofiniog, i annan Matta, einfølld er Saudar-kind, giorer sig giña laata, greidt, sem hun være blind, af Ressins vondre Viela-

Slægd,

Slægd, fyrir þa Skulld hun fell̃, og fær ei nema Vægd.

6. Eins læt eg opt og tijdum, Andskotañ villa mig, af Fridar-Veige frijdum, a Fordæmingar Stig, horfeñ er mier þa Hyrder minn; Ligg eg so lijkt sem daudur, og Lijnkind einga finn.

7. So gyrnest Satan ollum, Saudum Guds vinna Mein, flestum er hætt vid Føllum, fyrir þar sømu Grein: Asæker hañ þo allra mest, þa sem ad DRottne þocknast, og þioona vilia best.

8. Þo Gud nu lijde þetta, og þad so gange til, eg fyrir Ordsøk rietta Olucku slijkrar skil, Syndum-spillt Edle sierhvørs Manns, því einskis Glotun gyrnest, Giædsku-Þel Skaparans.

9. Gud Krapt ofs goodañ hefur,

giefed, ad þioona sier, af honum eiñeñ kresur, Avartar so sember; I Skijrn vier þiggium þessa Nad, Ande Guds er tilreidu, ad esla slijka Dad.

10. Ordsok Dgiærsu minnar, eg jaata sialfañ mig; I Trauste Elsku þinnar, O Gud! eg beide þig: Sviptu mig slijkre Synda-Pijn, og laat þier alldrei leidast, ad lykna Sælu mijn. Amen.

8. Psalmur.

Uñ Hyrdersins Leit og Fund Saudarens.

Lon, Fader vor sem ad Himnum ert, etc.

I Treka Mals-Grein eñ skal þan, uñ Hyrdereñ sem giorde eg tiat, ad Saud ef galatar einum hann, uppleita giorer jafnskiott

skioott þann, skiliande so þa vijsu vid, ad veita kuñe tijndum Lid.

2. Gud yfirgiefr eige þa, er honum sijfellt Pioonkan tiar, þess ecke helldur þarf hann vid, þo hinum tijndu veite Lid; allra Fullkomnuste er til Sañs, under Myskunar Vængium hanns.

3. Helldur sem goodlind Moder mest, miuklast vid siuka Barned sest, medann þad soddañ Mæda skier, miña af hinum skipter sier; Eins er naukvæmust Nad Guds hjr, neydstaddañ vid, er Syndenn lijr.

4. Sem eitt Gull-Eple er þad Mal, i Evangelii Silfur-Skal: Ad JEsus villtra Vegur er, og vel fyrir þeim ollum sier. Petta vors HErra Hialpar-Lid, hugge Stoor-Brota Menn sig vid.

5. Arniana DRotteñ utbreider, ætijd aa moote sekum mier; I Elsku sine miñest mijn, Mooder þo gleymne Barne sijn; Sem Hæna-añ Ungum hiwkrar vel, hañs er mier naukvæmt Astar-Þel.

6. Soddañ Guds Astsend er oss kuñ Ezechielis syrir Muñ; Hiord mijna vil eg (HErrañ kvad,) hirda til fulls og bera þad, sem daudsiwkt liggur Eymdum i, einginn skal fremur granda þvi.

7. Hræringar Andans helgar hier, i Hiarta þegar siñum vier, edur oss er i allañ Stad, Ord Drottneñs kient og predikad, Lausnareñ ad oss leitar þa, Lijfs-Veg ad færa sannann aa.

8. Nær Gud aleggur Lyknar-Kross, leitar hañ eirneñ þa ad oss, þvi þegar allt ad Dskum fer, opt-

lega

lega DRottne gleymum vier: Eſi Hirting Guds er Lijſſins Leid, laungt þo oſs fliest Rauna-Skeid.

9. Asama Hatt leitar sierhvers Manns, sijfelld Arvekne Freistarans. VE, lantum oſs þvi finna sliott, og flijum af hans Nader skiott! Sijſt oſs þa granda Misgiord maa, þvt mikel Nad er honum hiar.

10. Pegar nu hefur Saudenn sin, um sijder funded Eigandenn, han leggur skiott af Herdar sier, og heim med stærstu Glede her. Soddan Good-Lyndes Giæd Pel, gaumgiæfa, Sal mijn, skalltu vel.

11. Forskulldad hafde Saudur sa, er sig liet villa Hiordu fra, sijns Hyrders Dvilld; Einkum þvi, ad sier nam steipa Vodanni,

saunt gisrer hañ med Stũes-Hæ-gd, ad sijna honum Lykn og Vægd.

12. So breiter Gud vid sekann Mañ, ef Synder drigdar grætur hañ, honum i Bræde hegner sijst, nie hostuglega mote snijst; Helldr med Nadar hijrum Sid, honum audsyner Lykn og Frid.

13. Ei hefur gietad geinged neitt, greind Saudar-Skiepna villt og preitt, af Vorgum kañ skie Dl-mum ellt, eirneñ i Hyngre leinge sveltt, hãnã þvi sijnar Hirdñ ñ, Hyrdereñ sialfur leggia man.

14. Eymd Mañsins teiknud er med þvi, ef hañ Stoor-Glæpe fell i, Saleinn i Bloode sijnu þa, seig-est ad liggia Strætenn; Vid sodd-añ Eymd er eckert Rand, utañ til-kome DNottenns Nad.

15. Hun fer so hægt med falleñ

Mañ

Mann, ad fiña sijst til Meina kañ, ef hñ aa JEsum Efalaust, alleinañ setur Hiartans Traust: Hversu stoor sem hañs Anaud er, alldrei Fulltijnge DRottenns þver.

16. Sañlega þo i soddañ Neyd, Saudureñ fielle af riettre Leid, ørendur samt var ecke hañ, Eiganden pegar naalgast vañ: Af þvi hañs liwsa Lyknar-Gied, Leitena so fliott byria ried.

17. Þo villest Sauder HErrans hier, hættulega sem opt vid ber, Lausnareñ ad peim leitar vijst, i Lostum so þeir deye sijst: Utvaled Guds Barn alldrei man, uñ Eilijfd skiliast DRottne frae.

18. David og Jacob diggver tveir, Dada-vel Saude geimdu þeir, og Lijfs i Faar sig logdu mest, ad leita þess sem tapadest: Hefur

þo kostad meir til Maūs, Myskun og Elska Frelsarans.

19. Halltu mier JEsu Hyrder minn, vid Hagann vissum ætijd þinn: Enn ef eg villest þo fra þier, i þiñe Giædsku leita ad mier: So aptur fundeñ Sæleñ mijn, synge Lof eilijst Nafne þijn! Ameñ.

9. Psalmur.

Uñ Fognud Hyrdersins yfir Fundeþess tijnda Saudar.

Ton, HErra Gud i Himnarijke.

HYrdereñ komeñ heim þa er, hijrlega samann kallar, Graña og Vine goda hier, gladur og þannig spiallar:

2. Samgledjest aller medur mier, minn Saud eg fiña/nande, sem Hanska stofnad hafde sier. Hier uppa JEsus tiande:

3. Eins yfir sekum einum skal,
sem Idran giorer rietta, i Himna-
Fridar fogrum Sal, Fognudur
meire spretta:

4. Helldur enn yfir hinum skier,
sem hrasa nædu eige, i openberar
Illgiorder: Ydur eg petta seige.

5. O! Hvad sitt blessad Elsku-
Gied, vtmælar nakvæmlega,
Guds Son pessare Mals-Greim
med, mijker pad Neyd og Trega.

6. Hverke kañ ÞRotteñ Himn-
um a, Hrelling nie Kiæte bera:
Uñbreiting lijda alldrei ma, hñs
eilijf Guddooms Vera.

7. Helldur er petta so til Sañs,
sagt epter Plagsid Manna, ad al-
ogt vier sianum Græðaraus, Gi-
ædsku til Syndaranna.

8. Siñ pegar Dijr-Grip misser
Mann, Mædu pad ablar Giede,

enn fundeñ þa er aptur hann, oll Sorgenn snijst i Glede.

9. Kiør-Grip vors Herra kiærstann maa, christens Manns Sælu telia, heñe ad biarga Hættu frá, hann liet þvi Son siñ kvelia.

10. Elskann hañs vid oss upp frá þvi, Ást-Foostre teked hefur, hvorn Morgun lioomar Nád swnij, og nijann Fognud giefur.

11. Son Guds þar fyrir sialfur tier (sierhver þvi vel maa trwa) mitt Epterlæte mesta er, Mannunum hiá ad bwa.

12. Þa so dijr-keypta Sælu Manns, sier Gud i Villu rata, hriggest Myskunar-Hiartad hñs, ad henne nade glata.

13. Fyrir þa Drdsk fagnar hñ, þa finnst hun lokſins aptur, þvi hana ur Helju heimta vann, hañs eig-

eigenn Guddooms-Kraptur.

14. Faderenn stadfæ fagnar þa, fyrir því hann vill eige, ad nockr hnuum fallenn frá, i frøndum Glæpum deye.

15. Sonurenn gledst, þa sier hñ þad, sitt Blood, er Monnum hefur, til Endurlausnar ut-fossad, Avørt þann rietta giefur.

16. Ande Guds kiæteſt eirnenn med, af því frá Synda-Banne, Uppvakning hanns og Elsku-Ged, aptur snijr sekum Manne.

17. Miog dijrmæt Sala Mañsins er, man slijkt til Lærdooms gagna, ad allar Himna Hyrdsveiter, henne so tijndre fagna.

18. Fyrst Gud so fagnar Frelse þijn, fagna þu Sal mijn lijka, ad frijud ert af Faare og Pijn, fyrir hanns Elsku slijka.

19. Gude þeim vil eg glediast i, sem giefa Hialp mier villde, so eg er aptur ordenn frij, under hanns Hlijfdar-Skyllde.

20. Fyrst ad þu giæfest Guds Son kiær, gladur af Uppreisn minne, glediast vil eg ad ganga nær, grætlegre Blood-Mind þiñe.

21. Lat mig ei aptur auka þier, Angur med Syndum mijnum, Hønd þijna vidur halltu mier, med Hlijfdar Krapte þijnum.

22. Hier þegar loks mig hrella a, Harma-Stund Daudans kalda, eilijfa Glede gief mier þa, Gud minn uñ Allder Allda. Amñ.

10. Psalmur.

Uñ Konuna sem atti þa Tiju Peninga. (2. Eptirlijking.)

Lon, Fadir a Himna Hæd.

Hlu

Ver þa um Hyrdirtū, hafdi rædt JEsus miū, adra þar enn tillagdi, Eptirlijking og sagdi:

2. Hvor er sw Kona hijr, sem hefur Dygda-skijr, Tiju Þeninga talda, til Eignar samann valda.

3. Konan sw kiūt er fra, Christniū Guds heita ma, sem er hans Brwdur blijda, berandi Soman frijda.

4. J þeirra Yndis-Hag, er Eigna Samfelag, hans Sauder hier sem greinast, hennar Dijr-Gripir meinast.

5. Ein Hws-Frw ætijd ma, anast vel Gripi þa, er hennar Egta-Manni, til Eignar falla i Nanut.

9. Eign DRottins erum vier, af JEsu dijrkeipter, andleg Stiett ei skal spara, a oss ad taka Vara.

7. Hennar Embætti allt, Unn-
sioon þa meina skallt, feck DRott-
inn Forsiau slijka, Forelldrum vo-
rum lijka.

8. Sinn hefur sett i Stad, sialfr
Gud Medal þad, so villast sijst vi-
er skylldum, ef siña þessu villdum.

9. Hver ydur heyrir hier, hann
heyrir sialfum mier; JEsus vid
sijna Sveina, segir med Hyggiu
hreina.

10. Konuñi mest sem man, Mad-
ur skal Forsvar tian, aptur hun an
ad giallda, Elsku og Pægd marg-
fallda.

11. Christninn vel kallast man,
Kvinna sem sækir an, eitradur Ill-
sku-Dreki, i eilijft Baal so hreki.

12. Henni því Forsvar fær, Fr-
elsarinn Dygda skiær, eñ hun skal
Elsku goda, aptur peim Kongi bio-
da.

da.

13. Ein Hws-Frw Æru sijn, af Egta-Manni sijn, taka mai Titil frijdañ, og Tignar-Bloma pijdañ.

14. Christniñ Guds kiærust hier, af Christo Nafnid ber, hvad gott sem hver eirn hefur, honum pad DRottinn giefur.

15. Hier fyrir hveria Tijd, sv HErrans Brwdur pijd, Elsku Guds eptir sækir, Andskotans Villd ei ræckir.

16. Hann pvi til hennar ber, Hatur, og gyrnist hier, ad hun i Anaud rati, og Eign sijns HErra glati.

17. Sa Missir so opt skier, sem Glæpi drijgium vier, af Hiartans illum Grunni, a mooti Samvitskunni.

18. Sart fellur soddann Tion, sier-

sierhvertum Drottins Pion, vtjst sem ad vitad betur, Velferd hañs Barna gietur.

19. Sia þu nu, Sal mijn blijd, an sama Veg Christninn frijd, fyrir þier Forsion hefur. Fagrañ þad Lærdom giefur.

20. Hennar med helgum Sid, halltu þier Takmork vid, ef Drottins Eign villt heita, ut af þvi skallt ei breita.

21. O Gud lat Þudu mijn, iñlæsta Christni þijn, medañ i Stirieslld strijdir, stittir þad Rauna-Tijdir.

22. Enn þegar Vefinn þver, O! JEsu gief þu mier, Salna, er Sigri hrosa, Samfielag eilijst kiosa.

II. Psalmur.

Uñ þa 10. Peninga, og Tryggun þess eina. Ton,

Ton, Heidrum vier Gud af Hug og Sal.

Nelsariñ JEsus fyrr naun tian, ad Frwiñ sem eg miñtist a, Peninga Tiju hefdi hier. Hugleida framar petta ber: Fyrir þa skiliast Born Guds blijd, er Brwdur DRottins elur frijd, nu medañ stendur Nadar-Tijd.

2. Allsheriar Gud sem oss tilbioo, i fyrstu Tvo Peninga sloo, er hverin Gialldi mattu meir, Mind hañs þvi giæddir voru þeir; Yfirskrift dijrmæt a þeim var: allskonar Giædiñ Helgumar, serhvor þeirra med Sooma bar.

3. Andskotans Slægd og Illsku-Gied, uñ steypa þa Peninga ried, D-gilldir so þeir urdu þar, af þvi ad Guds Mind topud var, a þa kom Daudans Yfirskrift, øllu þvi strax i burt var svipt, ut sem Gud

liet

liet þeim audur skipt.

4. Sijdañ Guds Stedia Fiandinn fieck, falsad med slijkum Illsku-Hveck, Ogylldir erum allir vier, i þvi sem Gudi þacknæmt er; Hvad DRottins stooru Hatign lijst, holldlegur Madr skiniar sijst, af Adams Falli Eymd su hlijtst.

5. Yfirskrift DRottins. Andi þa, allt Mannkyn setia giorir au: Heimur Sakfalliñ allur er; Dulijtir Pioonar reinist þter. Einginn finnst sa, og eckt einn, sem er i sijnu Hiarta hreinn. Syndlausann kalla slijst mai neinn.

6. Eins sem ad fordum audur var, of-liettur fundinn Balthazar: allt eins er Mannsins auma Sal, i Guds Riettlætis Meta-Skal, ræk so fra honum reinist hier, Reidinnar-Born þvi nefnunst vier,

er, eilijf þar Glotun eptir fer.

7. Eñ Heidur Gudi goodum sie, sem Galla slijkañ lagfærde, og peñañ Pening Myskun med, myntatil Gylldis aptur ried, fyrir sijns Sonar blessad Blood, er biarga giordi Heimsins Piood, sem ad i Hornung hættri stood.

8. Eñ þar ed Skiirniñ eflaust er, andleg Verk-Smidia DRottins hier, þessi Blessunar blijda Dad, byriast vid oss i hennar Nad, aptur vier Guds Mynd odlunst þar, sem adur fyrri topud var, med Festiood allskyns Farsælldar.

9. Yfirskrift vor er ongiæt þa, eins og ad Paulus giorir tiau: I skrijddir Christo erud þier, aller sem skijrdir vorud hier. Fridkeypter Hæle finnum þvi, Fe-Hyrdslu DRottins Nadar i, merkileg er

sin

ſw Myntinn nij.

10. Þo nu Peningur þeſsi ſie, þannig af Nad i Skijrninne, heilagri giæddur HErans Mynd, hønum ſo grandi ei Adams Synd, hier medann velkiſt Heims uñ Rann, hæglega glataſt aptur kañ: Eymdar-Hag vel man aumka þañ.

11. Yfir-Skrift hañs þa ordiñ er, (Ezechiel ſem Vitni ber), nær ſan Riettlatr reiknaſt man, Ranglætis Veginn geingr an, fyrre Goodverka Framűkvæmd hañs, fremur ei gylldra ſkal til Sañs. So mikluvelldur Syndinn Manns.

12. Soddann Peningur einn eg er, optlega ſem ad glataſt hier, Syndanna diwpann Saurinn i; Sialfur veit DRottinn beſt af þvi: Lijknſami JEſu! leite mijn, Lijknimn Hæg-bleſſud aptur þijn,

er

er oss hvern Morgun yfir-skijn.

13. Helgidoms Sikill, HErra min! halltu mier æ vid Fesiod pin: Pvi Blood-Gyllini blessud pijn, Brotinn forlijkad hafa mijn; Loksins pa hiedan fer eg fran, Fe-Hyrdslu Dijrdar lat mig nat, med Sæmd og Prijs pier stalfum hia.

12. Psalmur.

Um pa kostgiæfilegu Leit Konunar, eptir peim Tijnda Pening, hans Fund, og par af rijsandi Fognud.

Ton, Lifandi Gud pu lijt par æ.

Sem Konan Pening sijnum hier, ur Sioodi glatad hefur, Frelsarin par um framar tier, (fagran pad Lærdom giefur,) hun kveikir Lioos med hijrlegt Pel, og Hwsid lijka soopar vel, leitar og lijtt vid tefur.

2.

2. Hvenær sem gudhrædd heyr-
ir Sál, ad Hrøsun Mañleg skied-
ur, hennar Samvitska Hiarta og
Mal, Harm storañ ber þar med-
ur, og ef ei gietur Uppreisn veitt,
edur til Biargar hialpad neitt,
sig þar af sijst þo gledur.

3. Þegar þeim Seka Sorgar-
Und, sar-heitast gisrir blæda, eig-
um vier hann ai aungva Lund, i
Ordunn vorum mæda; Syndina
straffa ad sonnu mat, sem DRott-
in uñbaud Skylldu þa, enn Ond
þo aptur græda.

4. Christnum Guds fagurt kv-
eikir Lioos, þa kiennist Ordid hre-
ina, hvar Christur þeirra kallast
Hroos, sem Kvøl og Angist reina,
þegar Mannum i Sorgum sijn,
soddann blessad Lioos yfir-skijn,
blijd kiemur Bootinn Meina.

6.

5. Legmalsins Geysli lijsir ad, Lostunum Syndarana, nær hellst sem skiærast Skrid-Lioos pad, skijn yfir Gisrder Mana; Enn Evangelium aptur hier, oss til vors JEsu Leid-seger, so saunum Huggun sanna.

6. Sorpi, pvi burt hun soopa kañ, sem peñast Pening dylur; Alijgi Tijdum Aumingiañ, undirprickir og hylur; Hun par ad jafnskiott hyggia fer, hvad i pvi Talt sañast er, Raun par til rietta skilr.

7. Vandlega leitar vijst til Sañs, og vid hun hættir eigi, hrasadri Ond pess hrellda Mañs, holpid so verda megi; semn Kisr hliota sierhver man, sem ut af Hiarta vijkur fran, Ranglætis vonduin Vegi.

8. Fundin Pening i sama sijst, Saur, lætur kyrran vera, heldur i

Siood

Siod til hiña vijst hun giorir strax
ad bera, Heilagra kallast Sioodur
sa, Samneyti blessad Jordu a,
Guds sem ad Vilia gisra.

9. Glediest med mier af goodri
Lund, Graũ-Konum tier hun sijn-
um, af pvi mijns Peinings fieck eg
Fund, og fagna i Huga mijnum.
Guds Meñ so hafa gladvært Pel,
nær Glæpa-Menn sig bæta vel;
slijks giæt i Pannka pijnum.

10. Nær gordum Monnum ge-
ingur vel, goodir þa fagna Lijdir,
eñ ef peim ad ber Angurs Jel, illir
Meñ verda blijdir. Medur Grat-
endum gratta ber, og glediast peg-
ar betur fer; Pvi tveñar reiknast
Tijder.

11. Af Saud og Pening søgd-
um hier, Saal mijn vid meigum
læra, ad sũ peir tijndir eingri sier,

or-

orkudu Biorg ad tæra: Ur Synda Angist eingiñ Mañ, aptur sier hialpa sialfur kañ; Guds Verk er Gied ad hræra.

12. Sem greindur Hyrdir sialfur ad, Saud einum leita nædi, og Konann eins i añañ Stad, aptur siñ Pening þradi: hyrda so lijka hverium ber, hvad Drottiñ oss til Nota lier, med Giætni og riettu Rædi.

13. Þo fæ eg hellst af þessu sied, þad gledur Ondu mijna, JEsu! þitt blessad Giædsku-Gied, ad geyma Saudi þijna, sem angiætlegast afmanlad, i Nyt sier vel man færa þad, hver fyrir Saulu sijna.

14. O JEsu! þuert ollum oss, til Endurlausnar veittur, hefur þu þvi an hørdum Kross, HErra miñ, Blodi sveittur, afrekad sekum

Andar-Frid, unir sier Huggun pessa vid, sierhver af Sorgum preittur.

15. Oll pegar mannleg Adstod pver, i Andlaats hordu Strijdi, O HErra JEsu! hialpa mier, so Hel-Stund sijst eg kvijdi, Utbreiddur Fadmur Astar pijn, ad sier pa vefie Sialu mijn, Heyr pad minn Hyrdir blijdi, Amen.

13. Psalmur.

Uñ Fodur peirra Tveggia Sona.

Ton, Til pijn Heilagi HErra Gud.

(3. Eyterlijking.)

Uñ Saud og Pening Tijnda Tvo, talad pa JEsus hafdi, fraũvegis gloggt ad greina so, Giædskann hañs vid ei tasdi. Adur var fyrrum eiñ sa Mañ, ei-

ga

ga Tvo hver ed Syne vañ, Astar sem Ormum vasde.

2. Fyrir þañ skiliast Fodur ca, Fadir Himins og Landa, einn sem Faderni ollu man, med ædstu Veg-semd randa; Jñi Myskunar Ydur hañs, enn sijnir Spekiñ Lausnar-ans, þad gledur Ydu þianda.

4. Eins Hyrders gisrer Astar-Þel, Uñsioon Hiord sinni veita, og Kvinna prisiñ eins kann vel, ad Þening tijndum leita: Eñ goodur Fadir allra mest, elskar sitt Barn og rækir best, med Hiarta-Giæd-sku heita.

4. Ef vier sem vondir erum nu, orkum so goodu tæra, O! hversu mun Guds Ast og Trv, eñ meir sig lauta hræra, Biargar leitandi Borneñ sijn, þa beriast þau vid Sorg og Pijn, ad elska og endur-

næra.

5. Uñ þessar DRottins Daudr tier, David med Ordum fijnum Lijka sem Fadir liwfur hier, Lijku veitir Bornum sijnum, eins er Gud milldur ollum þeim, sem ottast hañ uñ vijdann Heim, Mootgangs þo mæti Pijnum.

6. So sliott ei nockur Fodur-Daud, med Forsioon bestu siñi, bæta kann stundlegt Barnsins Raud, ef Bol þvi granda kynni, ad Gud ei fyrr med Giædsku sijn, giori ad biarga Salu þijn, so Frid og Lijku hun finni.

7. Frelsarinn skipar fyrir þvi, Fodur-Nafn honum veita, nær vier sem Borninn Bænum i, byriun til hanns ad leita; A þesse Titill efalaust, ad auka hiá oss Von og Traust: So skalltu Barn Guds

Guds breita.

8. Kannastu vid pad christinn Mañ, po Krossins Und pier blædi, hvern sem Gud elskar agar hann, Allt giorir Hollds Sialfrædi, Undir hanns Tiptan œttir pu, allt eins og Barn ad standa nu, med Þogn og Þolinnmœdi.

9. Mier fyrir bestu œttjd er, ad Auginn tijdt eg vœti: Fadir miñ! Allt pad fel eg pier, fallvolkt er Heimsins Kiœti, Þo eg med grantna kveini Kinn, kyssa mig lat a Vondiñ piñ, mz Ast og Eptirlœti.

10. Merk; I Þrefalldañ Manna hier, maa DRottinn Fodur kalla: Eptir Skopun pad ollum ber, siñ Ord hanns heilog spialla, Vondum og Goodum vijst til Sañs, vidhallda giorir Forsioon hñs, Volldug um Verolld alla.

11. Ogudlega saunt eingiñ mat, Oska-Børn ORottins meina, par ed þau hønum falla frá, og fremia Boot ei neina, Fiandinn þvi þeirra Fadir er; Fordi þeim Selskap ætijd mier, Gud miñ, þijn Giædskann hreina.

12. Þeirra Gud Fadir þar nærst er, i þijdum Astar-Hootum, sem Ottast hann og elska hier, af iñstu Hiartans-Rootum, hata gianlijsann Synda-Sid, og sijfellsdt vilia sporna vid, Lifnadi Heimsins liootum.

13. Eñ þo þeim verdi einatt at, Elsku-Ged hañs ad stiggia, ef þeir frañveigis ad sier sian, og ei i Glæpum liggia, i Naad þeim fliott, þann fer at moot, Fyrirgiefning og Meina-Boot, þeir af hanns Nilldi þiggia.

14.

14. Í þridia Mata þeinkia ber, (það giefur Huggun sanna), Fodurlausra Gud Fadir er, og Forsvar Aumingianna, þeirra sem eingvann eiga að, af Esthers Dæmi liost er það, Misfellur Adstoð Manna.

15. Hier fyrir David heim til sijn, Huggun þa færa gandi: Bædi Fadir og Moodir mijn, mig yfirgiefa nande; eñ þu Drotteñ! mig annadest, og allt til þessa leiddir best, riett eptir þijnu Radi.

16. Fadir miñ goodur Forsioon þijn, fodurlega vor giæti! Fodur-Dygd su sie Frelsun mijn, og Fodur-Arfur mæti; Fodurleisd mijn er fallvollt hier; Fodurland himneskt gief þu mier, og eilijst Eptirlæti, Amen.

14. Psalmur.

Uñ þa Tvo Syne.

Ton. Nu kom Heidiña Hiælpar-Rand.

Yrelsarin JESsus sirr uñ þaũ, Fodurinn gooda ræda vaũ, ad haũ Tvo Syni hafi attt. Hier ad mijn Sæla giæta mattt.

2. Fyrir þa skiliast Flockar Tvetr, Fodur sin DRottin kalla þeir, enn þo ad Art og ollum Sid, Dlijkt er þeirra Fraũferdid.

3. Sa fyrri stundar fullvel at, froomur ad sijnast Monnum hia, Enn hinn sijdari segiast kann, sekur vid Gud og Naungann.

4. Sa Eini fagurt Alit ber, utvortis Glæpum fordar sier, hinn annar þijdist Heimsins Glaum, Holldinu giefur meiri Taum.

5.

5. Bædir þo drijgia Brotiñ liot,
Bodordum Drottins þvert a mot,
Hiñ fyrri syndgar Hræsni med,
hneixlar sa annar Saunkvæmed.

6. Er þerra Fodurs Ast og
Trw, ei þo ad kieña Breitniñ sw,
langt helldur Þndu leida Mañs,
a Lijfs-Veg, sañañ Bodiñ hanns.

7. Eñ þegar vier i aumum Heim, ei vilium leingur gegna þeim,
Vondskañ su fullskiott verdur þa,
ad Vanart illri Mønnum hia.

8. Satan þar filgir sijfelldt ad,
og sialfs Mañs Hugskot forblindad, so flestum þikia Sidir sijn, sæmilegir, ad Hyggiu mijn.

9. Þo miklu framar þad vid ber,
ad þeir til Drottins snwi sier, med
Bæn og Þdran uppa nij, er fallg.
storar Syndir i;

10. Helldur eñ þeir sem hreck-

vijst Gied, hylia Dygdaña Skini med, þvi ef ei komast undir Doom, a þeirra Lund ad heita froom.

11. Til Dæmis hier uñ sialfur so, Syni vor Herra nefnir Tvo, hverium Fadiriñ Hogværd med, hradt i sinn Vijngard skipa ried.

12. Hiñ fyrri neita sliott nam þa, eñ foor þo hryggur eptir a; Sa annar Ja til segia vann, eñ samt ei Verkid snerti hann.

13. Olldunga Lijdsins eptir þad, Endurlausnarinn frietti ad, hvor þeirra hefdi framűkvæmt frij, Fodursins Vilid i Efni þvi?

14. Sa fyrri, strax þeir sogdu þa; svaradi JESus þar uppa: Tollheimtuneñ og Hoorur hier, hliota Guds Rijki fyrr eñ þier.

15. Johañes ydur vekia vann, Veginn Riettlætis kiendi hann,

Toll-

Tollheimtumenn so trwdu þa, tookud þier samt ei Vakt þar a.

16. O! hvad Skin-Helgiñ mikid man, mispockud vera Gudi hia, ef betur virdast Brotiñ Manns, eñ Breitni giorvoll Hræsnarans!

17. Petta er samt ei þañig sagt, þar uppa Sal minn giefum Akt, ad Giædsku Tignum Guddoms hja, Glæpunum hafi Pocknan a.

18. Helldur af því ad Hræsnartiñ, Heilagleik meinar fyrir sinn, eilijft Lijf sie sier ætijd vijst, Odrunar læst hann þursa sijst.

19. Eñ þeir sem jaata Syndir sijn, er Samvitskuñi giora Pijn, því meir sig seka þeckia hier, því fremur Lijknar bidia sier.

20. Hier uppa Dæmi tijdt er tied, a Tveim sem geingu i Mustered: Hræsnartiñ Dom steck þung-

ann þar, þeim Seka Kvittun gefinn var.

21. Best veitstu Drottinn Brotinn mijn, Barn-Kind eg mun ei reiknast þijn, forlat mier soddañ Fadir miñ, fyrir hiartkiæra Soninn þinn.

22. Fordaſt mig lat med Fremleik Mynd, ad fegra hian mier nockra Synd, nie Godverk mijn til Gylldis mier, gyrnaſt ad telia fyrir þier.

23. Lokſins mijn Æfi þegar þver, og þreingir Daudinn ſart ad mier, ſaranda mijna fel eg Önd, Fadir i þijna Lijknar-Hönd, Aũ.

15. Pſalmur.

Uñ Arf-Skiptiñ og Utañ-Ferd þeſs Ungra Sonar.

Ton, Strijds-Arin þa hoſon kroſsfeſt Chriſt.

Son

Onurin Yngri segia vann, sin gooda Fodur vid: Fyrir-frain gief mier Fiar-Hlut pan, (mig fysir nijan Sid) sem mier til Eignar koma kan, kiærlega pess eg bid, eptir pad so nam odlast han, Arf-Skipta Hlutfallid.

2. Un petta bidur sierhvor sar, Sala mijn giæt par ad, sem giser meir ad gyrnast an, en Gud fær uthlutad, og pikest fremur fyrir sian; Fauitska stoor er pad: Fyrir Sialfrædes Fijsne pa, feck Eva Sorgar-Bad.

3. Ef pu ert snaudur, bidia ber, un Blessan DRottenns pa; Ef pu ert siwkur, peckt skal pier, Polgiæde hellst ad fa: Siertu offookt-ur, Dsker hier, Dvinum goodar tian: Pessi Bæn Gude pægust er, par mattu ei vijkia fra.

4. Ei er þad allt til Boota best, sem Barne sialfu lijtst, hvad eiñ sig stoda: meinar mest, i Mædu tijdum snijst, optlega Luckañ svipul siest, og Sorg af Glede hlijtst: Soddañ Ords-Kvidur sañadist, at Syne þessum vijst.

5. Best fyrir ollum Bornum sijn, blessadur DRotteñ sier; Hñ medañ ræder Høgum þijn, Hanske þig eingeñ skier: Þvi fa þeir jafnañ Praut og Pijn, sem þar frat snwa hier: O! JEsu best uñ Esneñ mijn, i Uñsioon þinne fer.

6. Afmanlast Jrijheit andleg hier, ofs sem Gud liena vañ, ad Lijf og Daude lagdur er, lioost fyrir sier hvern Mañ, utveliaþo ei añad ber, enn Ond hvad bata kañ: Gud almattugur giefe mier, ad geima Lærdoom þann!

7.

7. Þegar nu hafde feinged Fied,
fiir-tiedur Yngues-Sveiñ, i Land
framande ferdast ried, feckst eiuñ
Kostnad neiñ, villde so fyrst þad
Laun var lied, Lijfs-Hættum rada
eiñ, þvi honum sijndest Sialfs-
ræded, til Sooma Vegur beiñ.

8. Medañ i Eden Adam bar,
Uppruna dijrmætt Skraut, Guds
Heima-Madur hann þa var, og
hærstrar Æru naut, eñ allt eins
fiiott og fiell hañ þar, framande
verda hlaut, vorrar er Tijd so Vel-
ferdar, vasenn allskonar Praut.

9. Medañ eg hlijst ad mædast hi-
er, i Mesech Drottne fiær, fram-
ande telst eg fyrir þier, Faderenn
Tignar-skiær, Heimile mitt at
Himnum er, sem Huggun Þudu
fær, leif þu þar sijdañ lifa mier,
Lausnarenn Hiarta-kiær!

10. Utann-Ferd lijka þesse þañ, þijda mañ Adskilnad, vid Gud mz Synd er gjorer Mañ, greiner so Ritning þad, Ordsakar þetta Eymda-Bann, Utlegd i Kvala-Stad, utañ af Lystum laate hañ, og leite DRottne ad.

11. Himneske Gud og HErra minn! hellst opt eg fra þier snij: Enn af þeim Sokum Sorgbiteñ, samt til þijn aptur flij. DDRottenn! laat þu Andañ þiñ, uppleita mig ann ij, og leida hiedañ loksens inn, lioomande Sælu i. Amen.

16. Psalmur.

Uñ Sonarens Svall og Eydslulegann Lifnad.

Lon; Eirn Gud Skapare allra sæa.

Vañ Yngre Son mz Audenn var, Utann-Lands þegar komenn var, D-spart Gotz-

eun eyda vann, i Dhoof mesta lag-
dest hann.

2. Oss hefur DRottenns Elsk-
ann good, audlegra Gæsna dijr-
unn Siood, i Endurfæding uthl-
utad; Arf-Skipte helgra kallast
pad.

3. Andans hæleitar Astgiafer,
eilijfur Gud þar veitte mier: Sy-
ndanna Kvittun, Sælar-Grid,
og Samvitskunnar dijramm Frid.

4. Samt hef eg þessu øllu eydt,
og ecke þar uñ giefed neitt, aum-
ur, voladur, blindur, ber, og Bi-
argar snaudur þvi eg er.

5. Skiniande Gud mier skeink-
te Sael, Skopun rietta, Sioon,
Heyrn og Mæl, hef eg þo allt ad
einu þad, afrækt, svijvirdt og mis-
brwkad.

6. Luckunnar-Giærde giefenn
mier

mier, Gude til Lofs ad brwka hier, eins hef eg fared illa med, og Dvarlega fyrirsied.

7. So er mijn andleg Audlegd spillt, Dndenn i Glæpum næsta villt, og Skortur Hroosan allre an, er fyrir DRottne gyllda man.

8. Biarg-prota eg og blindur er, biarga þvi virdstu DRottenn mier, øllum sem Biargar bidia þig, biarga vill Nand þijn Fodurlig.

9. Æfinnar-Bloome eydt eg hef, Ungdooms mier Glæpe fyrirgief; Pad Æfe minnar epter er, eg vil nu seigenn giefa þier.

10. Par nærst vier fanum þessa giætt, ad þeim vid Falle miog er hætt, Luckann miog datt sem leikr vid, laungum hefur so tilgeinged.

11. A Augum blinda innra Mann, Of-biort Medlætes-Sool-

enn

enn kann, ef hennar Skin i hverium Stad, heitt miog þũ ytra bakar ad.

12. Ephraim þegar fitna fer, fyrer Munn Spannanns DRott enn tier, geingur hann sijnum Girndum i, Gialijfes-fullur upp fra þvi.

13. Hefdi þad liteſt HErra þier, horfa til betre Nota mier, meire Lucku þu munder þa, mig hafa lated giarnann fat.

14. Enn Hirting bleſſud Handar þijn, er heilnæmare Sælu mijn, þvi ef þu Hollded agar mitt, ottaſt eg fremur Nafned þitt.

15. Lann þitt minn Gud! sũ lient er mier, lat mig med Pseckum taka hier, og brwka so sem bijdur þu, Boon mijn er til þijn helsta su.

16. I Pridia Mata Dhof alit,

ætijd mijn Sala varast skallt,
Holldsins Vel-List er hættulig,
Hefnd stoora leider epter sig.

17. Eignernar hrwka ei manttu,
eins og þier siaalfum lijkar nu,
helldur sem Drotteinn blijdur band, byriar þier tæra lientum Aud.

18. Af Gotze þijn til Gudlegrar, giefa vel manttu Brwkunar:
Lagt i Guds-Kistu kallast hier,
Kyrkium og Skolum veitt sem er.

19. Giora þier manttu gott af þvi, sem Gud þig blessar Heime i,
eins og hann baud i Orde sijn, epter Naudpurft og Stande þijn.

20. Þeim sem Fatæktenn þiakar mest, og þar til reina Heilsu-Breest, hiaalpa med Gieded Giædskurijkt: Gude ad launa heiter slijkt.

21. Þa sem ad lijtast lijkleger,

Landi

Lande til Gagns, eñ Æru sier, gott et ad stoda Giæfu til, Gude mun eflaust sliket i Vil.

22. Af Breiskleik Hollds ef henda kañ, hættuleg Blindne goodañ Mañ, hvor honum Giallde Hialpar med, Heidur og Lann fær uppskored.

23. Alitast fremur Utlant slijk, ef añars reinast trigda-rijk, helldr eñ Gillde og Giestabod, sem giora Manne litla Stod.

24. Eñ allra sijst þo Audnum med, ala mætt Holldsins Gialijfed, Launs-Fie er allt sem anttu til, af þess Medferd skallt giora Skil.

25. So kañ eiñ eyda, satt eg tel, Sis meige þar af lifa vel: Heidarlegt stunda hvorn Dag Skick, Hofseme lijka i Mat og Dryck.

26. Fyrir Sæl-Lijfe fyrsta Plld

fordum hlaut bitur Hefnda-Gisll : Soddañ gianlijfum Glœpa-Sid, Guds Vinur ! jafnañ sporna vid.

27. Kross-Mœda bid eg Christe pijn, krossfeste Hollds-List blinda mijn, so med dijrdlegum DRotteñ pier, Dijrd eilijf sijdar hlotnest mier! Amen.

17. Psalmur.

Uñ Hwngur og Vesolld pess Fortapada Sonar.

Lon, Oss lœt piñ Auda styrkia.

Enu þa fargad hafde, til fulls hiñ yngre Son, þad Biargar Þorfeñ krafde, þraut, so sem til var Von: Hwngur i Lande hoofst nu þar, Betlande Brauds nam leita; Bol saraft Hiartad skar.

2. Af

2. Af því til eins Borgara, er þar i Lande sat, farandur giørde fara, ad forþiena sier Mat; Til Svijna-Geimslu settur var, og Drafed eta villde, af því þo feck ei þar.

3. Adur var noogur Audur, þeim unga Mañe hian; Nu er hañ ordeñ snaudur. Af þessu læra maa, ad tveñar reiknast Tijder hier; Uppa eiñ Dageñ ecke, allt fyrir summum ber.

4. Þad er Guds Domur þyngur, þverbrotnum yfir Lijd, hann sender biturt Hvngur, Hallære og dijra Tijd, ef ad Meñ fara illa med, hañs Gafur hardla goodar: Hefur so tijdum skied.

5. Optlega stoorar eydast, Eigner uñ vijdañ Heim, so Brands þeir bida eydast, er bijttu adur

Gelg

Seim: Fullsæll þvi margur Foottroodþad, sem Þockum piggia vilde, þa Neydeñ snart gieck ad.

6. Þo þike Fremd ad sara, framande Londeñi, sig skal vid Syndum vara, sat hefiast vill af þvi, gyrnast at Ment og goodañ Sid; Fie tæra forsiallega, eñ fordast Giæfilijfid.

7. Audleg er Pijding eina, i Efne þessu su: Þa Meñ Guds Milde hreina, misbrwka sijfellt nu, og ganga epter Gyrndum sijn, Andeñ hañs at burt vijkur, eñ Þudeñ ltjdur Pijn.

8. Þvi Hefndar-Hwngre snarn, hootar Gud ollum þeim, sem eckert Ord hañs klaaru, ackta i þessum Heim; Eins og Propheteñ Amos tier; So strijdum Saalar-Voda, sannur Gud forde mier!

9.

9. Medañ siñ Audeñ atte, sañ unge Madur þar, med Virding vera matte, velkomeñ allstadar, eñ sem Fie-laus er ordeñ hañ, eingeñ vill Brest hañs bæta, sem Biorg þo veita kañ.

10. So leinge Audeñ eigum, eckert oss saka mat, marga vier lijka meigum, Maul-Vine fiña þar, eñ nær oss liggur at þeim mest, eingeñ vill af oss vita. Opt hefur þetta siest.

11. So felldañ Sid ei hefur, Syndarañ DRotteñ vid; Þvi meir sem Þorseñ krefur, þvi framar veiter Lid, Lijknar-Hond blessud Lausnarans; Naudstadder nær vier komum, ad Naadar-Dyrum hanns.

12. Þeim sem ad þeckia kuña, Þorf og Skort Andar sijn, Herr-

añ vill Hialpar uña, i hverskins Neyd og Pijn, haũs efter Nad ef hwngrar þa, þvi Sadning Sal-ar mæta,, soddañ Meñ skulu far.

13. O Gud! vid Orde þijnu, optlega velger mig, Holld i Sial-fræde sijnu, sijst skeiter neitt uñ þig: Fra mier þo taker Foodur þad, ad Hwngur Ond mijn lijde, eg hefe forskulldad.

14. Sart er ad sakna þinnar, Svolunar, O Rotteñ kiær, sia þu til Salar miñar, þa Samvitsk-añ mig slær! Ad eg ormagnest ecke hier, helldur þijns Hwss Sal-giæte, hlotnest uñ sijder mier.

18. Psalmur.

Uñ Idran þess fortapada Sonar.

Ton, Uppa Fiallid JEsus vende.

Þegar

Þegar sarleg Sorgar-Pijna Sonenn yngra naude þian, gyrntest þeirre Geinslu Svijna, giøraſt launs uñ ſijder fra: Hugsa took uñ Hage ſijna, hvernig þetta takaſt mæ.

2. So ried mæla, ſviptur Prijde, (ſeiger fra þvi Lausnareñ) hvad marga miñ Fader frijde, forſorgar nu Verka-Meñ? Þo eg Nauder þwngar lijde, þeirra Biørg er noogleg enn.

3. Angre ſpentur eg vil ſtanda, upp, og hitta Fodur miñ; Brot mijn jata af bliugum Anda, og bidia hann med graatna Kiñ, ad mier biarga vilie ivr Vanda, og Verka-Mann mig giøra ſinn.

4. Heim til Fodurs hañ nam leita, hrellður miog, og þañig tier: I Himineñ illa breita, eg hef

giort, og fyrir þier, Arfe þiñ þvi ei maa heita; Eins og Þræl mig giør þu hier.

5. Sal mijn, hier maa siæa og læra, (sañast þetta laungum ried,) hversu DRotteñ Hiørtun hræra, hørdum giører Krosse med, ei þa megnar oss ad fara, aa Veg riettann Medlæted.

6. Þegar gooder Þaankar falla, þier i Huga, merk uppaa; Guds þad skalltu Giørning kalla, Giædskann hañs þier bender þa: A þad legg þu Alvd alla, ad þeir meige Proska faa.

7. Þo i morgu siertu sekur, so þier mikleſt Glæper þijn, milldur Gud þier moote tekur, medur Lijknar-Ormum sijn; Af þvi DRotteñ aungvann hrekur, audmiwkañ i Heliar-Pijn.

8.

8. Fyrir Brot þijn Bligdun saña, bera samt þu ætijd skallt, og aumastann allra Manna, i Augsyn Guds þig jafnann hallt, þvi so skyllder Kvsl ei kanna, Christur þinna Synda gallt.

9. Stæum hvernig Syndenn liooka, sart ut-leikur Christenn Mann, ad med henne af sier briooda, Oska-Barna Riettenn kañ, man so eingrar Nadar nioota, nema DRotteñ reise hann.

10. Ef ad þu vid Herraun Hæda, hijrum gyrnest Sattum nat, Sal þijn, Hugur, Sinne og Hæda, samfara skal verda þa; Þeled Hiartanns innstu Æda, allra hellst vill DRotteñ fa.

11. Æ! hvad giorde eg illa breita, angrar mig þad DRotteñ minn; Eg þvi Præll man ecke heita,

ta, Arfe miklu sijdur þinn: Asiat virdstu mier aumum veita, annad Hæle sijst eg finn.

12. Syndenn gisrd i Himeneñ heiter, hier a Jordu drijgd til Sanns, af þvi Gud sem allt gott veiter, a sinn Riett a Hegdun Manns, sinne Velferd sijst ef sketter, sem og lijka Naunganns.

13. Þvi til Hiitens þiaudur lijta, þorde Tollheimtarenn sijst, Sokenn riede biturt bijta, Bligdunar þad olle vijst; Glæpe skulum grata og sijta; Gott af Audmijkt jasnann hlijtst.

14. Einum syndgad eg þier he, e, eins og David, HErra minn! Mier þad kvitt þijn Myskun giefe, milldann fyrir Sonenn þinn! veit þu mier eg alldrei ese, Elsku þijna nockurt sinn. Amen.

19. Pf.

19. Psalmur.

Uñ þær D-forþientu og ástvd-legu Vidtekter Fodursins moot sijnum Syne.

Ton, Allfagurt Lioos ofs birtest bratt.

Þegar Faderenn Sonenn sat, sijnar flijande Nader at, felgenn uñ Hals hanns falla ried, fadmade blijdt og kyste med.

2. Hinn sagde þa: Í Himenin, hefe eg syndgast Fader min! Verdugur þvi eg ecke er, Arfe þinn leingur heita hier.

3. Hier af vier meigum heyra og sia, hefur Gud slijkar Nætur at, fatrædre Salu Syndarans, ef sier af Hiarta snijr til hanns.

4. Adur eñ sa hinn aume Mañ, Asiar og Lyknar bidia vann, sattur hanns Fader ordenn er, og Ást-

ar-Fadmlog honum tier.

5. Adur peir kalla, uppat pad, eg vil peim svara, O Rottenn kvad, og medann peir mig bidia blijdt, bænheyra vil eg hardla pijdt.

6. O! pad Myskunar Edla-Bloom, O pann hæleita Leyndar-Doom, ad liwfur Gud med Lijknar-Sid, leikur so seka Skiepnu vid.

7. Sonurenn Harm i Hiarta ber, hanns Fader petta giorla sier, Avijtum hordum ecke med, Angursamt vill pvi sturla Gied.

8. Olijkur peim sem Aumingiann, es eitthvad vita peir um hann, hrella med pwngre Hefnda-Pijn, og honum brijxla um Eymder sijn.

9. Kiærleiks Hoot bestu kallast hier, pa Koss og Fadmlog bioodum vier: I peirre Mals-Grein allra best, af-malud O Rottenns

Millde

Millde flest.

10. Saalenn nær Drottne fellur fra, fleckud og svijvirdt reiknast ma, enn þa hun snijr fra Synda-Sid, saamt vill hann hana miñast vid.

11. Ef Drottenn moote illum Lijd, wt-breider Fadmenn hveria Tijd, O! hvad blijdt munu Armar hanns, ydrande fadma Saalu Manns.

12. So er vor Gud i Stñe hijr, vid sierhvorn þann er til hūs flijr; Ætijd hanns blessad Astar-Pel, angrandar Saaler huggar vel.

13. Uñvef Myskunar Ormum þijn, astkiære Fader Saalu mijn! med Lyknar-Kosse kystu mig, kyssa i Trwnne vil eg þig.

14. Minnstu vid Sonenn, Saala mijn, so hann ei reidest Glæp-

um þiju, Packlætes-Kosse þijd-um med, sem þier feck slijka Myskun tied.

15. Bæn sijna þa mz Audmykt ort, hinn unge Madur hafde giort, Faderenn Pioonum sagde sijn, sæked nu Klædenn harla fijn.

6. Giefed og Hrijng a Hondur hanns, hier med a Fætur Skoo til Sanns: Alen Kalf sundred einnen þier, aller so glader neytum vier.

17. Þvi sianed þesse Sonur min sem nu er til mijn heim-kominn, tijndest og Fiore firdtest med, saust nu og endur-lifna ried.

18. An Birtu Liosed alldrei er: Ætijd sinn Liooma Scolenn ber: Eins Nad Guds vera alldrei kan, Avartarlaus vid nockurn Man.

19. Sa sagre Skrwde skil eg

sie,

sie, skiærasta Christi Riettlæte, og Forbienusta heilog hanns, sem hilur Bligdan Syndarans.

20. Avextur fyrste er þvi sar, oss sem Guds Myskun giorer tiar, Rettlæting Mañsins Millde-rijk; Mikel er Naadar-Gafa slijk.

21. Gull-Hrijngur sem hier greiner fra, Guds helgur Ande nefnaast maa, er fyrir Orded einka vel, upplíooma giorer Hiartans-Pel.

22. Endur-Gietningu Mannsins maa, Myskunar-Kraptur vallda sar: Avextur hun so añar er, oss siñ ad Giædska Drotteñs ber.

23. Eñ fyrir Skoona eg nu skil, Adstod sem Gud oss lienar til, ad ganga Veige goodum aa, eñ Glæpa-Stigum sneida hia.

24. Endurnijungar Edle þad, aa ad birtast i hverium Stad: Pr-

idie Avextur þetta er, þig sem af DRottens Millde skier.

25. Good Maltijd teiknar glad vært Þel; Giestabod kiæter Mañenn vel: Glede þad eykur Gude mest, þa Glæpa-Madur Leidrietteſt.

26. Astand vort tvofallt er nu riett, oss fyrir Siooner loksins sett, hverſu ad Syndeñ myrder Mañ, enn Myskun DRottenns lijfgar hann.

27. Glæperner olla Glotun Manns, gierder moot Vilia Skaparans, enn veiteſt honum Naad a nij, nefneſt hann sundeñ upp fra þvi.

28. Klæd med Riettlætes Kyrtle þijn, kiæraſte Jesu Ondu mijn, Gull-Kriing þijns Anda gief þu mier; Ganga lat mig sem lijkar þier.

hier.

29. Farandur þa eg flij til þijn, fagnande takvid Sailu minn, ad eg so laus af Eymdum hier, Audmiwka Lofgiord fære þier. Amen.

20. Psalmur.

Uñ Mogl þess Elldra Sonarins, og Svar Fodursins þar uppa.

Ton, Selldi Pilatus Saklausan.

Segar Fadir himns fallna Mañs, Fagnadar mædi Nadi, af Akri hinn kom Arfiñ hanns, og utañ Stans, uñ Glaum þañ frietta nadi.

2. Þienari eiñ gaf þar til Svar: Þiñ er nu komiñ Broodir; Olldum Kalf slatrad af þvi var, og iñi þar, all-katar dansa Þioodir.

3. Vard hañ reidur þa vissi þad,

og villdi sijst innfara, haũs Fadir wtgieck hradt i Stad, og hier uñ bad, enn hinn þa riedi svara.

4. So morg Ar hefi eg þioonad þier, med Þægdar-Hootum sijnum, giordir saunt Kid ei giefa mier, so giæti eg hier, gladst medur Vinum mijnum.

5. Eñ nu þar Sonur sami þinn, er sijnu Gotzi hefur, uppsvælt med Hoorum hellst uñ Siñ, er heimkominñ, honum Kalf aliñ giefur.

6. Hinn riedi svara Hoogværd med: Heyr þu miñ Sonur mæti, Eiginlegt er þier allt mitt Fied, þvi at þitt Gied, einga ad spara Kiæti.

7. Daudur þinn Brooder þessi þvi, þegid Lijf aptur hefur, hann tijndist firr-meir Forsinnum i, enn fañsta nij, Fagnadar þetta krefur.

8.

8. Mis-Unnan þeirra mat hier sia, sem meiga þad ei lijda, ad nockur megi Uppreisu fa, og Æru naa, eptir Bol Sorgar-Tijda.

9. Fyrir þañ elldra Fodurs Nid, Pharisæos mat skilia, Flockur sa veitti fanum Lid, med Flærdar-Sid, Flecki og Synd ried hylia.

10. Vid Akur-Yrkiu Verka sijn, Vandlæti stort þeir fromdu, yfir þeim lausu Eymd og Pijn, sem ei so fijn, Utvortis Verk sier tomdu.

11. Eñ fyrst þeir hian sier adra Meñ, opinberlega smandu, Glæpa þeir feingu Giolldiñ tveñ, so Godverkeñ, gagna þeim ecki naadu.

12. Añarlegañ skallt ecki Pion, miñ Elsku-Brodir dæma, aumka helldur hans Yfirsioon, og Andar-Tion, mz Ast og Trigd nakvæma.

13. Gud fyrirgiefur Glæpi og

Synd,

Synd, þeim giora Ydran Lasta;
Æ! hvad skal eg þa aum Mañkind,
og allt eins blind, a nockurn Steini kasta?

14. Þetur miog breiskur vera vañ, vijst kañ þvi eingiñ neita, enn margt þo liggur eptir hañ, sem esla kañ, Æru DRottins hæleita.

15. Hia eingvum slijkar eins og mier, Avirdingar eg þecki, Giæti þvi hver ad sialfum sier, og siani hier, Sekur hvert noog er ecki.

16. Anda Guds hofum allir vier, sdlast a Skijrnar Degi, Handa Verk DRottins hver eiñ er, þvi hata ber, Hneixlid, eñ Mañiñ eigi.

17. Fadirinn ecki firtast ried, Fahickiu vid so rijka, helldur sitt Andsvar Hogværd med, fieck honum tied, hafandi Meining slijka;

18. Fyrst eg er Fadir Aumingians

ians, og Elsku dyl ei mijna, uñ-
peink ad Broodir ertu hañs, og att
til Sañs, einhveria Lijkn ad sijna.
19. Eignar Fie-Sioodur allur
minn, ef stendur þier til Boda, Af-
drattur þad er ecki þinn, þo Arfañ
hiñ, eg giori nu ad stoda.
20. Eins sem hver Madur Ast-
Viu sijn, uppriſnum fagna villdi,
Uñvendan hañs so Þndu þijn, þad
Osk er mijn, af Hiarta gledia skildi
21. O! hversu DRóttins Ast er
hier, af-maalud naakvæmlega! me-
iga vel bligdast Meñerner, siñ mid-
ser, ad mijkia Raun og Trega.
22. Þo litvst miñ JEsu! Lijkniñ
þijn, lyti til Saalar miñar, eckert
þitt Barn i Angurs-Þijn, fyrir
Þndu sijn, i-saknar Giædsku piñar.
13. Hvad morg Ilmsætust Sv-
ala-Lind, af soddañ Bruñi flijtur,

harm.

harmþrwngna fyrir HErranns Mind, sem hrellir Synd, Hialpræðis Vatn ei þrijtur.

24. Hversu morg Lioos af Liosi því, lijkusamur DRottiñ kveikir, som er hañs blessud Nad a nij, þa Eymdum i, Augistiñ Hiartad veikir.

25. Hliota uñ slijka HErrans Nad, Heilager aller bidia; Hun er vort eiñka Hialpar-Rad, og hennar Dad, hellst kann i Raunum stidia.

26. Hvijld eg nu mijnum Huga finn, hier vid, og Roosemd blijda; Astar-Væng peñan undir þiñ, O JEsu miñ! eg vil i Trwñi skrijda.

27. Vil eg sem flesta vita þar, fyrst Vægd mier DRottiñ giefur, vijst gietur þañ ei vantad þar, til Velferdar, Verndar-Skiool þad

sem

sem hefur.

28. Pangad ad komast, goodur Gud! gieft oss Bornum sijnum, sijt hessi Giædska sij-blessud, mun sætt lofud, ha Soln fegri skijnum.

29. Lof, Heidur, Vald og Virding dijr, Vegsemd og Pock margfallda, sie hinni Myskun HErra hijr, i Hæd sem bijr: Amen, uñ Alldir Allda.

Huggunar Psalmur.
(S. D. E. S.)

Ton, Allt mitt Raad til Guds eg set.

Ala mijn good! hvad syrgir þu, Syndaña Stürlan fraa þier snw, heldur miñst Herrans Dauda, þiña vegna hañ þoldi Neyd, þar med og hardañ Krossins Deyd, nu so ei kiendir Nauda.

2. Hañ kallar: Til mijn komi þier, sem kvelur Synda-Byrdinn hier, ydur sws endurnæri: Ödrum er ecki Ydran sett, eñ þeim sem hafa giort Driett; Slijkt vil eg Saal mijn læri.

3. Þott ydar Syndir, segir hañ eñ, sieu raudar sem Purpurenn, hañ

Fanu-hvijtar fliott vil eg giora:
Þo miwklat gleymi Modurinn,
Son, mier sem treysta i allri Raun, hier skulu hoolpnir vera.

4. Hvern skal eg nauda helldur enn þann, (HErrañ talar vid sierhvern Mann), hvern skal eg helldur lijta, sem Hiartad klockt af Harmi ber, þvi hryggur Andi þocknast mier, er syndir kann ad syta.

5. Eins og Fadiriñ Astargiarn, er myskunsamur vid sitt Barn, Avirding upp ad giefa, so er DRottiñ vid sierhvern þañ, er setur Trwna upp ar hañ, lyknsamur ann alls Efa.

6. Myskunar or er milldur Gud, miog lyknsamur i allri Naud, polinnmoodur vid Pegna, ecki prætir hann alla Stund, edur straffar af beyskri Lund, þegar hann þarf ad

heg-

hegna.

7. Eins og þad Himins hatt fra Jørd, Hvelfing stendur af Krapti giørd, mijn Sal þvi mattu trwa, So er eg HErrans Hialpar-Rad, hvern Dag stadfest yfir þad Saad, sem snoggt til hañs vill snwa.

8. Fra Soolar Uppras arla Dags, eins laungt og er til Nidurlags, (Munnur Herrans þad mælir), so laungt skulu þeim Syndir fra, er setia Traustid DRottinn an, alldrei hann Anna tælir.

9. Ecki hefur hann hyrtad oss, nie hardann lætid smacka Kross, so sem ad verdugt væri, af þvi hañ þeckir Efnid vort, ad allir hofum Dygda-Skort, og breitum ei, sem væri.

10. Sannarlegana, segir Gud,

Synd-

Syndugra vil eg ecki Deyd, heldur ad halldi Lijfi, og fijnum snwist Syndum fra, so skal eg fwo peim Myskun tiea, og frelsa af Andar-Kijfi.

11. Hugsa uñ petta hverja Stund, nær hrellir Syndinn pijna Lund, trwandi traust ann Esa, ad heldur falli Himin og Jord, enn HErrans minnsta bregdist Ord, hann mun pa Hvijld pier giesa.

12. Ordid DRottins er yfrid [illegible]tt, ell fær pad Salar Meininn grædt, hver siñ pvi hellst kañ trwa, burt-svipt pvi ei wr Briosti minu, po brotid hafi eg Radinn pijn, eg vil mier aptur snwa.

14. Haldtu nu DRottinn Heitinn pijn, hættri mier forda Vijtis Pijn, ad pier vill Ond mijn leita: Miñstu Sonarins Mædu a, Me-

em-

einleyſi, Bœnir Krosſi ca, ſo og blo-
odugann Sveita.

14. HErra þier fel eg Hiartad
mitt, vid Hrelling Synda giør þad
kvitt, eſl med mier Ydran ſanna,
þinn Andi byggi i Brioosti mijn,
brennandi Trwna gieſ til þijn, en
Aſt til allra Manna.

15. Helgaſta Prenning Hiælp-
inn mijn, halldiſt yfir mier Bleſs-
an þijn, Daga og diũnar Nœtur,
wtbreida ſkal eg Ordid þitt, A-
formid virdſtu ſtyrkia mitt. G
ad Bœn minni Giœtur!
AMEN.